

สัมภาษณ์สามพ่อเมือง

- เสนีย์ มตะกะกุล
- ทะสัน ทนัฒมาน
- ปัญญา ยวนเทส
- ปราโมทย์ กระมุต
- ประพนธ์ เรืองณรงค์

ปัจจุบันสามจังหวัดชายแดน หรือบริเวณรอบบรมิแลนด์ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการปกครอง เศรษฐกิจ ตลอดจนการศึกษา เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ และวิธีการแก้ปัญหา เราจึงขอสัมภาษณ์ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เพื่อนำทัศนะตามพ่อเมือง ให้ผู้อ่านพิจารณาเป็นประการสำคัญ และขอขอบคุณท่านผู้ให้สัมภาษณ์ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

รสนิมเด ตามที่มีข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวัน หรือชาวบ้าน กล่าวถึงโจรผู้ร้ายสามจังหวัดภาคใต้ชุกชุม และนับวันจะเพิ่มขึ้น ชาวบ้านยิ่งขั่น มีมูลความจริงเพียงใด ผู้ร้ายกักใจสำคัญ และจะแก้ไขกันอย่างไร ?

ผ.ว.จ. บัตตานี พูดถึงทางด้านการปกครองที่ปัตตานี มีแต่ทรงและทรุด เจ้าหน้าที่ปราบปรามและปกครองขณะนั้นมีความเห็นไม่ตรงกัน เช่น ฝ่ายหนึ่งบอกว่า เปาะสูเป็นศัตรูสำคัญควรกำจัด ฝ่ายหนึ่งบอกว่าเปาะสูเป็นคนที่มีความกล้ากับตัวได้ อย่างไรก็ตามผมได้เสนอรัฐมนตรีผู้ช่วยกระทรวงมหาดไทย ผู้เป็นประธานเรื่องนี้ โดยเฉพาะมีอำนาจขั้นต้นตายปลายเป็นได้ ผมเองคิดว่าเปาะสูทำตัวเป็นโจรผู้ดี

แบบโรบินฮูด เช่นโจรกลุ่มโจงจับชาวบ้านหรือข้าราชการ ถ้าติดต่อเปาะสูให้ช่วยเหลือ ย่อมได้ผลเสมอ อิทธิพลเปาะสูนับวันทวีขึ้น เรื่องการมอบตัวนั้นเขาเสนอเงื่อนไขมา มาก บางข้อเราไม่สามารถปฏิบัติได้ เช่น เรียกร้องให้ข้าราชการทุกคน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นไทยมุสลิม ผมเห็นว่าหากเปาะสูต้องการมอบตัวจริง ๆ ก็ควรให้เวลาเขาบ้าง ส่วนที่มีข่าวว่าพรรคประชาธิปัตย์ติดต่อให้เขาสมัครผู้แทน แต่ได้รับการปฏิเสธ เขาต้องการเป็นครูอย่างเดียว ผมคิดว่าถ้าเขาเลือกผู้แทนจริง ๆ ก็คงได้เพราะชาวบ้านศรัทธามาก ผู้สมัครคนอื่น ๆ อาจจะไม่เห็นติดต่อให้เขาเป็นหัวหน้าคณะก็เป็นได้ ผมมีความเห็นต่อไปว่า หากเราใช้วิธีปล่อย

โจรก็ต่าง ๆ ไม่ได้ก็ควรใช้กำลังเป็นขั้นสุดท้าย แต่ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายต้องพร้อมใจกัน วิธีการนั้นอาจจะใช้แบบปราบโจรที่ตำบลกอไผ่ อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี โดยใช้เจ้าหน้าที่จำนวนมากดลุ่มโจรจำนวนน้อย แต่การปราบจริงๆ นั้น เรามีแผนของเราครับ อีกประการหนึ่งเรื่องโจร

นายชาญ พันธุ์ เจริญ
ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

ได้อาวุธจากไหนนั้น ผมคิดว่าได้มา 3 ทาง คือ ทางแรกขนส่งทางทะเล เมื่อเร็วๆ นี้เราจับได้ระเบิดบรรจุลึงประทับตรา U.S.A. ลอยมาทางฝั่งทะเลด้านสายบุรี ทางที่สองได้จากพวกเราค้ำกันเองบ้าง ส่วนทางที่สาม

พวกโจรติดต่อกับต่างประเทศโดยตรง ส่วนได้รับความช่วยเหลือจาก C.I.A. นั้น คงเป็นไปได้ เพราะ C.I.A. มุ่งไปทางภาคอื่น

ผ.ว. จ. นราธิวาส ความจริงนราธิวาสไม่ค่อยมีปัญหาการปกครองนัก เกี่ยวกับผู้ก่อการร้าย มีเพียงส่วนน้อย ชาวบ้านที่ส่วนใหญ่มีอาชีพหลัก ไม่มีใครมีนิสัยหัวหมอ (หัวดี) สำหรับโจรพอแยกได้ 3 ประเภท พวกแรกได้แก่โจรจีน ที่ว่าจีนเบ๊ก็ยังเป็นหัวหน้าผสมว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะจีนเบ๊มีชื่อเสียงตั้งแต่ปี 2480 ถ้ายังอยู่ที่แก๊งแล้ว คงมีหัวหน้าใหม่แทนแน่ ส่วนมากพวกนี้ก่อความทางมาเลเซีย เมื่อถูกทางการมาเลเซียปราบหนักมือขึ้นเลยหลีกเข้ามาในไทย ธรรมชาติโจรก็ต้องกินข้าวเพื่อความอยู่รอด จึงมีการปิดสวนยาง วิชาโตชาวบ้านตามธรรมเนียมพวกที่สองได้แก่โจรแบ่งแยกดินแดน มีความมุ่งหมายทำร้าย 3 จังหวัดภาคใต้ ส่วนสตูลไม่เกี่ยวข้องรับ หัวหน้าพวกนี้ได้แก่พวกพระยาเมือง ที่สูญเสียอำนาจไปพำนักอยู่แถวกลันตัน พวกเขามีลิวลือหรือโจรชั้นสวะมาก พวกสุดท้ายคือโจรทำร้ายทั่วไป พวกนี้มักแอบอ้างว่าเป็นโจรการเมืองมีอุดมการณ์ ความจริงเป็นโจรระยา ซึ่งเกี่ยวกรรม หากินทุกอย่างไม่ว่าปิดสวนยาง วิชาโต ปล้นฆ่า แล้วยังใช้คำว่า "เซ็ง" นำหน้าชื่อกันเกลื่อน

ผ.ว.จ. ยะลา ผมยอมรับว่าปัญหาโจรผู้ร้ายทุกวันนี้ ถ้า

เปรียบเหมือนคนไข้แล้ว มีอาการหนักมาก
ครับ เมื่อปี 2515 ผมเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
กระบี่ ที่นั้นมีไทยมุสลิม 75 เปอร์เซ็นต์
แต่เขา ไม่มีปัญหาเรื่องโจรแบ่งแยกดินแดน
หรือโจรเรียกค่าไถ่ เพราะชาวบ้านพูดภาษา
มลายูไม่ได้ และเข้าใจว่าเขาเองเป็นคนไทย
100 เปอร์เซ็นต์ แต่ที่จังหวัดยะลาไม่เป็น
อย่างนั้น โจรผู้ร้ายที่มีทั้งโจรธรรมดา โจร
การเมือง โจรคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะโจร
ประเภทหลังมีบ้างก็แถวอำเภอยะหา ติดต่อกับ
อำเภอสะบ้าย้อยจังหวัดสงขลา ส่วนทางค้ำ
ชายแดนทางค้ำอำเภอเบตง เราก็ปราบ
ร่วมกับมาเลเซีย และมีการปะทะกันบ่อย
ส่วนใหญ่ ต.ช.ค. มักบาดเจ็บกว่าเจ้าหน้าที่
มาเลเซีย เพราะนิสัยคนไทยชอบนำหน้าเสมอ
ผมคิดว่าโจรมลายูแถบนี้คิดรังควาญมาเลเซีย
มากกว่าที่จะปะทะกับฝ่ายไทย เพราะจะกลายเป็นศึก 2 ค้ำ

ส่วนทางค้ำอำเภอรามัน ซึ่งเชื่อมกับ
ปัตตานีและนราธิวาส ก็มีโจรธรรมดาผู้ที่
ทรงอิทธิพลคือเปาะสู ส่วนใหญ่เขามักอาศัย
อยู่ที่บ้านมากกว่าบนภูเขา โจรถูกจับเรียกค่า
ไถ่ เขาเคยช่วยเหลือให้เป็นอิสระ จึงทำให้
ชาวบ้านนับถือและเกรงกลัว เรื่องการมอบ
ตัวนั้น เราก็อยากรู้เหมือนกันว่าเขาจะจริงแค่
ไหน ขณะที่รอคู้ทำที่กันฝ่ายโจรอาจว่าง
เวลาสะสมกำลังก็เป็นได้ อีกประการหนึ่ง
เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัจจุบันพวกผู้ร้าย

ไม่นิยมวิธีการปล้น มีแต่การเรียกค่าไถ่
เพราะเป็นการสะดวกและสบาย นักเลง
ธรรมดาทำได้ เช่นนำไปปลิวไปปักไว้สัก
10 บ้าน แถมอ้างซื้อเปาะสู หรือเซ็งไม้ไผ่
เซ็งทำน้ำตาลท้าย วับริงอย่างน้อย 2-3 ราย
จะได้ผล วิธีนี้แหละครับเมื่อ 2-3 วัน ลุง
จินในตะลาตะลา ก็โดนจับเรียกค่าไถ่อีกราย
พูดถึงผู้ร้ายแล้ว ผมมีข้อสังเกตอยู่อย่างหนึ่งว่า
สายลับผู้ร้ายทำงานเยี่ยมมาก เราประชุมกัน
ที่ไหนมันรู้หมด แม้แต่บนศาลากลางนี้แหละ
ครับก็ไว้ใจไม่ได้

รูสมิแล

ชาวบ้าน ใน ท้อง ที่ ผู้ ก่อ การ ร้าย ชุก ชุม
ได้ รับ ความ กระ ทบ กระ เทือน เพียง ไต่
เขาปฏิบัติ ตัวอย่าง ไร เพื่อ ความ อยู่ รอด
ส่วนครุประชาบาลที่ประสบปัญหา เช่น น
ทางการช่วยเหลืออย่างไรบ้าง ?

ผ.ว.จ. นราธิวาส ส่วนใหญ่ชาวบ้านเมื่อโจร และอยู่
อย่างเอาตัวรอด แต่หน้าสงสารครับเขาต้อง
เสียภาษีถึง 3 ทาง คือ เสียให้รัฐบาล เสีย
ให้โจร และเสียให้เจ้าหน้าที่แล้วๆ ถ้าพูดถึง
ว่าชาวบ้านกลัวเจ้าหน้าที่ หรือกลัวโจรกันแน่
ส่วนใหญ่เขากลัวโจร แต่พวกเราถือว่าชาว
บ้านให้ความร่วมมือเพียง 10 เปอร์เซ็นต์ ก็
พอเพียงที่จะประมวลเรื่องราวได้ ส่วนข้า
ราชการไม่ร่วมมือกับโจรแน่ แต่อย่างไรก็
ตามเขาคงอยู่อย่างเอาตัวรอด บางครั้งก็
แกล้งทำเอาหูไปนาเอาตาไปไร่เสียบ้าง และ

ปฏิบัติไปตามหน้าที่ ฝ่ายโจรมิใช่ว่าจิตใจมา
 ข้าราชการทุกคน เจ้าหน้าที่หรือข้าราชการ
 ประพฤติตัวก็เข้ากับชาวบ้านได้ ก็ไม่เป็น
 อันตรายแต่อย่างใด ที่มีข่าวว่าครูที่อำเภอ
 บาดเจาจะถูกพวกโจรจะจับกลางถนน ผมก็โยก
 ย้ายเข้ามาทำงานในเมือง ส่วนครูที่อำเภอ
 แวงนั้นไม่เป็นปัญหาเรื่องโจร แต่เป็นปัญหา
 เรื่องท้องที่ทุรกันดารเท่านั้นเอง

นายจรูญ โลกะกะลิน
 ผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส

ผ.ว.จ. ชะลา ชาวบ้านส่วนมากต้องเสียค่าคุ้มครองหรือ
 ภาษีเดือนให้พวกโจร ส่วนครูประจำบาลใน
 ท้องที่มีผู้ยกการร้าย ขณะนี้ไม่มีเหตุการณ์
 รุนแรง คราวก่อนครู 2 คนที่อำเภอรามัน
 ถูกเปาะเจียนองจับไป เนื่องจากโจรโกรธ
 แค้นที่ตำรวจไปเอาเมียเขามา เวลานั้นครูทั้ง 2

ยังคงสอนอยู่ที่อำเภอเดิม พวกโจรขอยกย้าย
 ส่วนใหญ่มักเป็นครูผู้หญิง ส่วนครูผู้ชายคง
 อยู่ทำงานได้อย่างสบาย

ผ.ว.จ. บัตตานี ชาวบ้านต้องเอาตัวรอด ยอมเสียค่า
 คุ้มครอง เหมือนกับบทความเรื่อง “ยังมี
 เสียงปืนที่เขามูโค” ในรัฐมิลแลฉบับก่อน
 ในตลาคบปัตตานีเดี๋ยวนี้อีกโดนคุกคาม เมื่อ
 เร็วๆ นี้ พวกคุณคงทราบข่าวที่ขุนประกอบฯ
 ก็โดนได้อีกกราย ต่อมาโจรถูกยิงตาย 2 คน
 โกลั๊กับมหาวิทยาลัยนั้นแหละครับ ส่วนพวก
 ครูคนใด ได้รับความเดือดร้อนเกี่ยว
 กับเรื่องนี้ทางการก็ช่วยเหลือ เช่นโยกย้ายเข้า
 มาใกล้ตัวเมือง

รัฐมิลแล มีพ่อค้าลักลอบส่งข้าว และวัวควายไป
 ขายมาเลเซีย ตลอดจนถึงมีกองทัพมด
 ช่วยลำเลียง มีข้อเท็จจริงและปราบปราม
 ได้ผลเพียงใด

ผ.ว.จ. นราธิวาส
 และ

พัฒนากรจังหวัด การค้าข้าวมีทั้งข้าราชการ พ่อค้า
 ชาวบ้าน ตลอดจนถึงเด็กเล็ก ๆ ซึ่งรวม
 เรียกกันว่ากองทัพมด ลำเลียงข้าวสารออก
 ทางชายแดนไม่เว้นแต่ละวัน ผมว่าข้าราชการ
 ส่วนใหญ่ที่นี้เป็นตัวการสำคัญ และให้
 ความคุ้มครองเรียบริยชื่อ ก็นั่นหนึ่ง ๆ จนถึง
 5,000 กระสอบ ยิ่งวันเสาร์รายขอ วันปีใหม่
 วันตรุษจีน มีเที่ยวพิเศษพ่อค้าต้องเสียเบี้ยใบ้

รายการถึง 4 ล้านบาท คิดเป็นข้าวสารประมาณ 3 หมื่นกระสอบ ความจริงรัฐบาลส่งข้าวออกนอกประเทศ ที่ท่าเรือคลองเตยแห่งเดียว ที่ลอบขนมาทางใต้ส่วนใหญ่มาทางเรือ มีเรือเล็ก ๆ รับลำเลียงอีกทอดหนึ่ง เรือเล็กที่ว่าคือเรือกอและ ชาวบ้านได้ค่าจ้างกระสอบละ 30 บาท ลำหนึ่งวันทุกได้ประมาณ 25 กระสอบ ก่อนนี้เขาเคยมีอาชีพประมง แล้วเปลี่ยนอาชีพใหม่ เพราะมีรายได้ดีกว่าหลายเท่าตัว แต่นำเข้าบางคนโลภมากมันบุกเกินอัตราเรือล่มกันบ่อยที่ช่วยเหลือกันนำข้าวสารมาตากใหม่ ตากกันกลางถนนนั่นแหละ เย้ยเจ้าหน้าที่ (ที่ตี) เสียให้อาย แต่ละท่าเรือเขามีการแบ่งเขตเพื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือ ตำรวจบางคน ได้หักทวงผลประโยชน์อย่างเต็มที่ เขาคอร์รัปชันกันตั้งแต่ผู้น้อยไปตามลำดับชั้น บางทีเขยวกันเองอย่างน่าดู นอกจากนั้นยังมีสมุนซึ่งเห็นชาวบ้าน ที่มีอิทธิพล เป็นมือปฏิบัติการอย่างแข็งขัน ส่วนการลำเลียงทางรถยนต์เขามีแยบยลอย่างยิ่ง เช่นมีการแสดงบัตรเป็นโค้ทลับ ทำเป็นบัตรรูปปลาบั้ง รูปหนูมาดบ้าง แดมมีผู้ซึ่มอเตอร์ไซด์นำร่องผลัดเปลี่ยนกันเป็นช่วง ๆ เมื่อผ่านด่านตรวจรถบนทุกก็แล่นอย่างสบาย ถึงแม้ไม่มีนักกลางถนน ความจริงด่านตรวจนั้น ที่ตั้งประกาศตามพระราชกฤษฎีกาเบกษามีเพียงไม่กี่ด่าน แต่ที่ตั้งเดือนๆ เพื่อหวังความรำรวยนั้นมีหลายแห่ง

การค้าข้าวสารนั้น มีการส่งผ่านกันหลายมือ แต่ที่สำคัญคือพ่อค้าใหญ่ในจังหวัดถัดมาเป็นพ่อค้าคนที่สอง นำไปให้เอเย่นต์ที่ชายแดน และที่ชายแดนเขาใช้วิธีบรรจข้าวใส่ถุงเล็ก ๆ เพื่อสะดวกต่อการลำเลียง แล้วว่าจ้างเด็กเป็นกองทัพนมค ส่งไปให้พ่อค้าทางโน้น ที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าโรงเรียนถึงกับปิด ความจริงเด็กไม่มากนักเอง โรงเรียนก็ต้องปิดเป็นธรรมดา เวลาคุณถึงรถไฟคงเห็นโจ่งครึม เด็กวางถุงข้าวสารซุกซ่อนกันวุ่นวาย คุณเหมือนในรถไฟเขามีอัตราเก็บไม่เหมือนกัน เช่นวางในห้องส้วม 300 บาท

พูดถึงการปราบผมว่าไม่ยาก แต่เจ้าหน้าที่ไม่เอาจริงกับผม ผมว่าเด็กที่เป็นกองทัพนมคนับเป็นจุดสำคัญ เพราะไม่มีเด็กชนข้าวพ่อค้าทั้งสองฝ่ายก็ขาดกำลัง ความจริงพ่อแม่ของเด็กมิใช่ยากจนเกินไป พ่อค้าอ้างว่าต้องการช่วยเหลือให้มีอาชีพ นับว่าเอาเด็กมาเป็นเครื่องมือมากกว่า ผมเห็นว่าถ้าจะแก้ก็จับเด็กเหล่านั้น ไปไว้ที่สถานกักกันที่กรุงเทพฯ เด็กยอมกลวงวงไม่กล้าทำแน่ ผมเองเคยใช้วิธีจับตะ ในที่สุดถึงกับเด็กเดินขบวนได้ ทั้งนี้เพราะแรงหนุนจากผู้เสียผลประโยชน์ ต่อมาเด็กเข้าใจว่าใครผิดใครถูกเวลานี้ผมมีความรู้สึก ว่า เหมือนกับวัวที่ถูกทอจนสะบักสะบอม จะชนค่อไปก็หวาดกลัว อย่างไรก็ตามผมกำลังรอการเปลี่ยนแปลงการโยกย้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผมจะใช้มาตรการ

อย่างไรก็คอยดูกันต่อไป

ผ.ว.จ. บัตตานี บัตตานีไม่มีอาณาเขตติดต่อกับชายแดน มาเลเซียโดยตรง ไม่เหมือนกับชายแดนบ้านยะลาและนราธิวาส จึงไม่มีอำนาจควบคุม เป็นเพียงแต่ทางผ่านเท่านั้น แต่พ่อค้ามักจะส่งข่าวสารอันจากนราธิวาส มาล้าเลียงไว้ที่อำเภอสายบุรี เพื่อหาช่องทางลักลอบขนส่ง

นายวิษระ สิงคิ้วยบลย์
ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา

ต่อไป ส่วนวัวควายนั้น ทางกรมปศุสัตว์ ได้อนุญาตให้เคลื่อนย้ายบนทุกรถไฟ ลงใต้ที่สถานีโคกโพธิ์ พ่อค้าต้องทำใบอนุญาตย้ายสัตว์ ไปแจ้งต่อสัตวแพทย์ทันทีที่ไปถึง และถ้าผู้ขอย้ายจะนำไปปลายทางที่ตำบลใด ก็

ขอใบอนุญาตจาก สัตวแพทย์ท้องถิ่นต่อไป สำหรับการลักลอบส่งวัวควาย ออกทางฝั่งอำเภอโคกโพธิ์ไปนราธิวาสมีมูลความจริง บางที่เรือบรรทุกไปแอบรอที่อำเภอสายบุรี พ่อเจ้าหน้าที่ผลอกล้ำเลียงต่อไป

ผ.ว.จ. ยะลา ที่ยะลามีการควบคุมที่อำเภอเบตง ซึ่งเป็น

อำเภอชายแดน ผมคิดว่าออกทางค่านี้นายมาก ที่นั่นมีทางออกคือถนนเพียงด้านเดียว ส่วนใหญ่มีภูเขาล้อมรอบ คงปั่นไม่ไหวแน่ จะเล็ดลอดออกทางรถยนต์เวลานั้น ทางกรมเข้มงวดมาก บางรายนำออกไป 50-60 ก.ก. คิดตระวาง 10 ปี ไม่คุ้มเลยครับ ผมเห็นว่าโอกาสที่จะลักลอบอย่างสะดวกสายนั้น ก็ใช้กองทัพนกชนที่สถานีรถไฟยะลา ออกทางสถานีทุ่งโกลศไม่ดีกว่าหรือ เวลานั้นทำกันเกร่อ เจ้าหน้าที่จะจับก็ไม่มีความ เพราะที่อำเภอเมืองไม่มีการควบคุมนี้ครับ ยิ่งเวลานั้นที่นราธิวาส เขามีการควบคุมข้าวทุกอำเภอ ทำให้ข่าวสารมากองอยู่ที่ยะลา โดยเฉพาะที่สถานีบาตอ ซึ่งติดกับอำเภอหรือเกาะจังหวัดนราธิวาส พวกพ่อค้าจะควานซื้อกันที่นั่น ส่วนวัวควายนั้นส่งออกที่อำเภอรามัน แต่รู้สึกว่พ่อค้าไม่กล้าเสี่ยง เพราะผู้ก่อการร้ายช่วยจับอีกทอดหนึ่ง ผมคิดว่าเรื่องการลักลอบส่งสินค้าเมืองชายแดน เป็นปรกทิวสัยทั่วโลกแหละครับ ถัดจากอะข่าวสารเมืองเรา กระสอบละ 400-500 บาท พอไปถึงฝั่งโน้น

ราคา 1,200 บาท เพียงกระสอบเดียวหักค่า
เสียเบี้ยใบทรายทางแล้ว ยังได้กำไรกระสอบละ
200 บาท ถ้ากำไร 1,000 กระสอบ คิดคูณเถอะ
จะได้กำไรแค่ไหน ส่วนที่จะให้เบ็ดค้ำกัน
อย่างเสรีไม่ได้หรอกครับ เราต้องมีโควตา
จำกัด มีฉะนั้นแล้วแทนที่จะขนออกเที่ยวละ
2 หมันกระสอบ กลับเป็นเที่ยวละ 4 - 5
หมันกระสอบ แล้วคนไทยจะเอาข้าวที่ไทย
มากิน ทราบโคราคาข้าวสารระหว่างไทย
และมาเลเซียแตกต่างกัน ทราบนั้นเราจะค้า
กันแบบเสรีไม่ได้แน่

รัฐสมิเต

ขณะบ้านเมือง อยู่ในภาวะเศรษฐกิจฝืด
เคือง ทางจังหวัดมีการแนะนำชาวบ้าน
ส่งเสริมด้านอาชีพเพิ่มผลผลิต เพื่อควม
อยู่ดีกินดีอย่างไรบ้าง ?

ผ.ว.ช. บัตตานี

เป้าหมายอันดับแรกคือการส่งเสริมการ
เกษตรเพื่อพัฒนาชุมชนชน โดยเฉพาะอาชีพ
ประมงนับว่าหล่อเลี้ยงเส้นชีวิตใหญ่ ขณะนี้
มีเรือจับปลาเกือบ 500 ลำ เรามีสถานีประ
มงที่อำเภอยะรัง แพร่พันธุ์ปลาแจกจ่ายชาว
บ้าน 3 จังหวัดภาคใต้ โครงการนี้ในหลวง
ทรงโปรดมาก ส่วนทางด้านอุตสาหกรรม
ผมคิดว่าจะต้องเป็นนิคมอุตสาหกรรมที่ชายทะเล
เขาเกลือ เราจะมีโรงงานน้ำมันมะพร้าว
โรงงานปลาป่น พุคถึงชาวบ้านเรามีปัญหา
เรื่องคนว่างงาน หรือไปทำงานท้องถิ่นมาก
ถ้ามีนิคมอุตสาหกรรมคงช่วยแก้ปัญหาได้ดี

ผ.ว.จ. ชะลา ถึงแม้ขณะนี้ราคาขงขึ้นสูงขึ้น แต่ก็ไม่
เป็นประโยชน์มากนัก เพราะชาวบ้านต้อง
แบ่งให้โจร 50-60 เปอร์เซ็นต์ ทางกรม
มีวิธีแก้โดยส่งเสริมการเกษตร เกษตรจังหวัด
นับว่าเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญ เรามีโครง
การทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ โดยทำเป็น
กลุ่มหมู่บ้าน แม้แต่หลังจวนผมเองต้องปลูก
ผักสวนครัว ปลูกแล้วเวลาไหนผลจากการเกษตร
ช่วยชาวบ้านได้มาก อย่างน้อยชาวบ้านเห็น
คุณค่าและรักงานประเภทนี้ยิ่งขึ้น นอกจาก
นั้น เรายังมีโครงการเลี้ยงปลาที่อำเภอเบตง
อำเภอรามัน เลี้ยงวิธีที่อำเภอยะหา ส่วนการ
ทำสวนยางเดิมชาวบ้านชอบกว่าทำนา เขา
บอกว่าขายยางแผ่นแล้วก็มาซื้อข้าวกินได้ แต่
เวลานี้การทำสวนยางมีอุปสรรค และเห็น
ราคาข้าววันนับวันจะสูงขึ้น ทางกรมก็สนับสนุน
ทำนาปีละ 2 ครั้ง แลมีมีการแข่งขันเพิ่มผล
ผลิต สามารถทำสถิติไร่ละ 70-80 ถึง ตัว
เลขนี้ผมได้จากการแข่งขัน ที่แปลงสาธิตของ
กลุ่มชาวบ้านอำเภอเมือง อำเภอรามัน และ
อำเภอยะหา โดยเฉพาะอำเภอรามันเพิ่มไร่
ละ 86 ถึง นับว่าปริมาณสูงอย่างยิ่ง

ผ.ว.จ. นราธิวาส เวลานี้เรามีการพัฒนาท้องถิ่น โดย
จัดกลุ่มอาชีพทางเกษตร เช่น กลุ่มสุโขะสาธิต
อำเภอบาเจาะ กลุ่มนี้เลี้ยงเบ็ดเป็นจำนวนมาก
ชาวบ้านจำหน่ายไข่เบ็ดได้กำไร สามารถ
ซื้อรถยนต์คันใหม่ทุก มา ใช้ ในหมู่บ้าน
นอกจากนั้นก็มีกลุ่มเลี้ยงไก่ ที่บ้านกาเยาะมาตี

ปรากฏว่าได้ผลเช่นเดียวกัน และเรามีโครงการช่วยขยายกลุ่มส่งเสริมอาชีพ ให้กว้างขวางออกไปทุกอำเภอ

รูสมิแล

ท่านมีความเห็น เกี่ยวกับการศึกษาปัจจุบันอย่างไร หรือท่านมีข้อคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศูนย์ปัตตานี ประการใดบ้าง ?

ผ.ว.จ. บัตตานี ผมคิดว่ามหาวิทยาลัย ควรจะมีโรงเรียนสาธิตหลายแห่ง และโรงเรียนสาธิต ไม่จำเป็นต้องอยู่ในบริเวณเดียวกับคณะศึกษาศาสตร์ ผมยินดี ที่มีมหาวิทยาลัย จะเปิดคณะมนุษยศาสตร์ แต่เสียสายที่คณะศึกษาศาสตร์ไปอยู่ที่ศูนย์หาดใหญ่ ความจริงถ้าอยู่ที่ศูนย์ปัตตานี นิสิตไปปฏิบัติการธุรกิจที่หาดใหญ่ ก็มีใช้จะลำบากอะไรนัก ส่วนคณะเกษตรศาสตร์ผมไม่เห็นด้วยจะไปตั้งที่ภูเก็จ ผมขอเสนอที่ทุ่งนเรนทร์ ตำบลบ่อทอง ซึ่งมีเนื้อที่เกือบ 1,000 ไร่ เหมาะที่จะตั้งคณะใหม่ได้ทีเดียว ผมหวังว่าศูนย์ปัตตานีควรมีอย่างน้อย 3 คณะ จะทำให้บรรยากาศอันหนาแน่นกว่าเดิม

ผ.ว.จ. นราธิวาส ผมขอพูดถึงบทบาทของนิสิต ทุกวันนี้ผมเห็นด้วยที่นิสิต มีบทบาทต่อสังคมมากขึ้น แต่ผมไม่เห็นด้วย ที่นิสิตบางคนแต่งกายไม่เหมาะสม เช่นไว้ผมยาว ผมคิดว่าดี ออกไปเผยแพร่ประชาธิปไตยกับชาวบ้าน ต้องแก้จุดนี้ด้วยจึงจะได้ผล

ผ.ว.จ. ยะลา ผมเคยเป็นเลขานุการพัฒนามากได้ และมีส่วนร่วมในการก่อตั้ง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เดิมมหาวิทยาลัยกำหนดจะสร้างที่เขาคูม จังหวัดยะลา ต่อเมื่อพิจารณาเหตุผลทางการเมือง เห็นว่าปัตตานีเคยเป็นเมืองใหญ่

ในอดีต มัสยิดกลางก็สร้างที่นั่น จึงตกลงเปิดมหาวิทยาลัยขึ้นที่ศูนย์ปัตตานี ต่อมานักวิชาการบอกว่ากลัวเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ จะขึ้นสนิมเพราะตั้งอยู่ชายทะเล จึงไปเปิดที่หาดใหญ่อีกศูนย์หนึ่ง ตามจุดหมายเดิมต้องการให้ปัตตานีเป็นศูนย์ ศิลปะ สังคม และวัฒนธรรม และทางหาดใหญ่เป็นศูนย์ทางเทคโนโลยี ผมคิดว่าคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ ทั้งที่ศูนย์ปัตตานี เหมาะสมตามหลักการอย่างยิ่ง แต่มีชาวคณะสังคมศาสตร์ ไปเปิดที่ศูนย์หาดใหญ่ โดยอ้างว่าอยู่ใกล้กับนิคมธุรกิจ ศูนย์มหาวิทยาลัยกัวลาลัมเปอร์ เขาอยู่ห่างย่านการค้าเขาก็ยังเปิดได้ ผมไม่เห็นด้วยเลยครับ ผิดนโยบายที่วางไว้ ผมเข้าใจว่าผ.ว.ช. ดนัต คอมันเตอร์ คงเข้าใจดีเพราะท่านเป็นตัวจักรสำคัญมาแต่แรกเริ่ม

อีกประการหนึ่ง กำนันการศึกษาของไทยมุสลิมปัจจุบันนับว่าได้ผลมากขึ้น สมัยก่อนเด็กจบ ป. 4 อายุ 13 ปี แต่งงานกันเป็นแถว เพราะเราไม่สนับสนุนเท่าที่ควร เวลานี้ไม่มีแล้วครับ ส่วนใหญ่ตั้งหน้าตั้งตาเรียน หลายนคนจบถึงชั้นมหาวิทยาลัย ที่คณะศึกษาศาสตร์ คงอ้างได้แน่ ผมคิดว่านอกจากมีโครงการสนับสนุน ให้สิทธิเรียนถึงชั้นอุดมศึกษาแล้ว ควรจะช่วยขยายเปิดชั้น ม.ศ. 4 ให้ทั่วทุกอำเภอคงจะได้ผลไม่น้อย □